

THE CUNARD STEAM-SHIP COMPANY LIMITED.

CUNARD WHITE STAR

PASSENGER DEPARTMENT.

— CABIN CLASS —

KINDLY QUOTE

C/SRB/BP

IN YOUR REPLY

CUNARD BUILDING.

15, LOWER REGENT STREET,

(NEAR PICCADILLY CIRCUS)

LONDON, S.W.1.

TELEGRAMS: { INLAND: "CUNARLINE, PICCY, LONDON."
                  { FOREIGN: "CUNARLINE, LONDON"

TELEPHONE WHITEHALL 7890.

2nd January, 1950.

Professor K. Polanyi,
3 Edith Grove,
LONDON, S.W.10.

Dear Sir,

We acknowledge receipt of your letter of the 31st December and regret to note you have not received your ticket for the "QUEEN MARY" 20th January.

We confirm that we wrote to you on the 17th August acknowledging your cheque for £64.10.0. and enclosing the ticket. This letter was addressed to 4 Edith Grove which was the address to which we had sent previous correspondence and which apparently was duly received.

In the circumstances, we have placed a stop on the lost ticket and, if you will be good enough to complete and return to us the enclosed Indemnity Form, we shall be glad to send you a duplicate ticket.

Meanwhile, we enclose labels for your baggage and Embarkation Notice.

Yours faithfully,
THE CUNARD STEAM-SHIP COMPANY LIMITED

ALL CLASSES OF INSURANCE EFFECTED

ALL COMMUNICATIONS TO BE ADDRESSED AND REMITTANCES MADE PAYABLE TO THE COMPANY

New York, January 4, 1950

Dear Dr. Polanyi,

A very happy New Year to you. We are glad to think that it will soon be bringing you back to us.

This will be my last financial report before your return. I seem to have skipped November, though I can hardly believe it has been so long since I wrote to you. Here is a summary of the first six months:

Deficit July 1, 1949		\$ 270.77
July 1949		269.88
August 1949		165.00
September 1949		576.44
October 1949		241.20
November 1949		
Arnold	\$ 67.50	
Eberlein	19.50	
Silberman	99.00	
Woodard	141.00	327.00
December 1949		
Silberman	\$ 124.50	
Woodard	141.00	265.50
		<u>\$2,115.79</u>

This is somewhat less than half of the \$4500 allotment. Classified by people, the accounts for the first six months look like this:

Supplies	1.20
Arnold	\$ 145.31
Cohn-Haft	29.38
Eberlein	47.63
Silberman	702.00
Woodard	919.50
Deficit July 1	270.77
	<u>\$2,115.79</u>

I trust we will have two more chapters for you soon. George is working on Chapter 1, and I hope I am at last getting somewhere with Chapter 3. Rosemary has doubtless told you how greatly the latest money paper has impressed us.

With many regards,

Roxane

UNIVERSITY COLLEGE LEICESTER

SENIOR COMMON ROOM

UNIVERSITY ROAD, LEICESTER

24. 1. 50

Dear Dr Polanyi,

Many thanks

for your note of the
14th. I do hope
you will be good enough
to make some comments
on my stuff - the
Odherms' Book, from
your point of view.

On receiving your kind
acknowledgement of
my book, I came
to wonder whether you
had received the
bibliography on "post-
Keynesian" economics
which I sent you
separately, as you re-
quested. I hope
it didn't get lost —
the Xmas riot.

I hope you'll have
had a pleasant today.

All best wishes and
regards
John Knapp

MEASUREMENTS

AN ANTHROPOLOGICAL JOURNAL *Published four times a year*

EDITORIAL BOARD

Robert M. Hutchins, *Chairman*
Otto G. von Simson, *Managing Editor*
David Grene
John U. Nef
Robert Redfield
Henry Regnery

EDITORIAL OFFICES

1126 East 59th Street
Chicago 37, Illinois

July 10, 1950

Dr. Karl Polanyi
Faculty of Political Science
Columbia University
New York 27, New York

Dear Dr. Polanyi:

Thank you very much for your kind letter of June 29. I have not yet read the synopsis you were kind enough to enclose, but the subject of a comment on "The Great Reversal" strikes me as absolutely first rate. You are quite right that from our viewpoint this more topical occasion for the discussion of some important general issues is a great advantage. I hope very much that you will write an essay for us on this subject. With repeated thanks,

Very sincerely yours,

O. von Simson
Otto G. von Simson

Since this was written I did read your synopsis. OS:rs I must say, the subject strikes me as very important indeed. Could it be adumbrated in the essay and for the more general reader? In that event, I hope you will think of two possible essays for Measure!

C
O
P
Y

In the matter of the death sentences imposed recently on four Czechoslovak democratic leaders, the following cable was sent to Prague on June 19th, 1950:

"THE UNDERSIGNED PROFESSORS OF COLUMBIA UNIVERSITY JOIN IN THE PLEA OF ALBERT EINSTEIN AND OTHER UNIVERSITY PROFESSORS TO SPARE THE LIFE OF MILADA HORAKOVA ZAVIS KALANDRA OLDRICH PEGL AND JAN BUCHAL

WALTER GELHORN   ROBERT MACIVER
ROBERT S. LYND   KARL P. POLANYI"
ROBERT K. MERTON

The following wire was sent to Trygve Lie, signed by the same professors:

"HAVING SENT THE FOLLOWING CABLE TO PRAGUE GOVERNMENT QUOTE THE UNDERSIGNED PROFESSORS OF COLUMBIA UNIVERSITY JOIN IN THE PLEA OF ALBERT EINSTEIN AND OTHER UNIVERSITY PROFESSORS TO SPARE THE LIFE OF MILADA HORAKOVA ZAVIS KALANDRA OLDRICH PEGL AND JAN BUCHAL UNQUOTE WE URGE YOU TO INTERCEDE ON BEHALF OF UNITED NATIONS REQUESTING CLEMENCY"

*****

On the same matter, a University of Chicago group sent a similar cable to President Gottwald and Premier Zapotocky at Prague:

ELISABETH MANN BORGESE
ROBERT REDFIELD
KERRIT EBY
MALCOLM SHARP
LOUIS WIRTH

Robert Hutchins, Chancellor of the University of Chicago, has also cabled Prague on this matter.

*****

The following eight professors of history at Harvard University on June 16th cabled both Gottwald and Zapotocky also:

Donald McKay   John Fairbank
Robert Albion   Wilbur Jordan
Charles Taylor   Frederick Merk
Myron Gilmore   Helen Gann

*****

Copies of this to each of the Columbia University Professors named above.

International League for the
Rights of Man

John Pearmain
John Pearmain, Executive Secretary

Columbia University
in the City of New York

[NEW YORK 27, N. Y.]

THE LIBRARIES

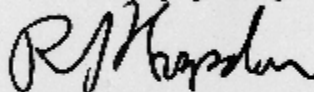
July 27, 1950

Dr. Karl Polanyi
Faculty of Political Science
513 Fayerweather

Dear Dr. Polanyi:

Thanks for your kind note of July 7.
We were pleased to know that the use of
Room 402 helped the Project. We enjoyed
working with your group and were glad of the
opportunity to learn something of the project
through Mr. Silberman.

Sincerely yours,

Richard H. Logsdon
Associate Director

RHL/re

copy

September 6, 1950

M. Monod
Le Directeur du Centre Local I.F.A.N.
du Dahomey

Porto Novo

Dear M. Monod:

Please allow me to thank you for your letter of July 24th, which has finally reached me in New York, and to express my appreciation for your great kindness in answering my inquiry about gold weights in Dahomey.

Your reference to the paper presented by M. Thomassey to the Congress at Dakar is of the most urgent interest to me. I am now preparing to publish the results of my own research and I would find it invaluable therefore to have access to the study of the question made by M. Thomassey. Since the proceedings of the Congress are not yet available, according to information received from the French Embassy in New York, may I ask if you could send me a dactylographed copy of M. Thomassey's paper at once? I am reluctant to make this further claim upon your generosity and good will, but I am confident that you will appreciate the extreme urgency of the matter to my work.

May I suggest that you reply by cablegram, collect, to my present address: RR2, Pickering, Ontario ?

Very Sincerely Yours,

Karl Polanyi

(per R. Arnold)

1950 okt. 27én.

Kedves jó Oszim,

becsásd meg a rózsaszín papírt - itt a korbában csak épen ez van.

Már abban a korban vagyok, amikor a múlt új életet és értelmet nyer az ember számára: Régi barátságok szele környékez és a távolból világosabban látom az élet szépséges körvonalait.

Te meg én a nagy változás előtt nőttünk férfikerba. Az ilyenekből kevés van már: ők testesítik meg a Nyugat mértékét, afféle platinumegységei a történelmi értékvilágnak. Akik utánunk jöttek, már eltulosták vagy lekicsinyelték, tulfeszítették vagy diszkontálták a Tizenkilencedik század értékeit.

Nekem pláne különleges misszió esett osztályrészü: Középeuro-
rai értelmi világomban igen korán: orosz és nem túl késő: angol-
szász elemek léptek be - Tolstoj és Dosztojevski egyrészt (de az
orosz forradalom elemei képen!) és gyermekkorom óta, mélyen elnyugato-
sodott apam révén angol nevelésem, amely végül is 1931ben és 1933ban
Angliába vitt. Ebből a hármasságból származott megalapozásom szélessé-
ge, amelynek alighanem egyedül köszönhetőnek minden fordulatot trans-
cendens ataraxiáját Toleranciára nem csak Goethe nevelt engem, hanem
látzólag egymást kizáró hangsúllyal Dosztojevski és John St. Mill is.
A Marxizmus huszonekét éves korom óta nem érdekelt. Döntő vallásos be-
folyás alá 32 éves koromban kerültem (Te voltál az egyetlen, aki akkor
észrevette - amit én csak ma észlelek és értek - hogy kedélynyugalom
alapjában egy adag miszticizmusból sarjadt). Ennek köszönhetem életem
áldását - házasságomat, amelytől Te az igaz barát józan, komoly aggo-
dalmával óvtál. De hát ki ismerheti az élet rejtett utjait? Még ma is
meghatottsággal gondolok erkölcsi bátárságra.

De még sokkal meglepőbbet szánt az öregkor számomra. A "Huszedik
Század" 1909-es jubileumi mellékletében "Nézeteink válsága" címen
(a marxista tejjából kibujva) téziseket tettem közzé, amelyek, 30 év
szemszögéből nézve, a tévedések mellett, a szellemtörténelem főfej-
lődési irányát is körvonalasták. (Csak Ervinről tudom hogy észrevette
mire figyelmeztetnek. Hogy Te mit gondoltál felőlük, nem tudom de
közölted őket. A többi világ számára mit sem jelentettek). Ma tudom,
hogy a jóslat aktualitására vártam azóta. Ez az egyszerű, szemere de
teljes magyarázata életem derekán tanusított irrealizmusomnak, amely
theoretikusan és praktikusan egyaránt meddőségre kárhoztatott. 1909től
1935-ig semmit sem végeztem. Meddő irányokban feszítettem meg erőmet:
egy egyoldalú idealizmus szárnyalásaiban, amelyek légüres térbe vesz-
tek.

Igy lett a "Galilei kör" mérlege is negatív. Erkölcsi téren te-
remtő siker volt: - először talán 1848 óta a diákság tömegei az erkölcsi
elkötelezettség élményével ismerkedtek meg és átültették személyi éle-
tükbe. De politikailag a mulasztásom helyrehozhatatlan volt. A Te fel-
ismeréseidet, a földkérdés és a nemzetiségi kérdés sorsdöntő jelen-
tőségét a Galilei kör vihette volna át - legalább a kezdeményezés
fokán - a valóságba. A Galilei kör mulasztása volt, hogy 1918-ban

sem a parasztsággal, sem a nemzetiségekkel komoly hosszú harcokban egybeforrott nemzedék rendelkezésre nem állt.

A Te októberi missziód már ezért is, ~~egy~~ teljesíthető nem volt. Kie a felelősség ezért? Az enyém. Én anti-politikai irányban vezettem a Kört. Sem a munkássággal, sem a parasztsággal, sem a nemzetiségekkel akcióbeli egységet nem kíséreltem meg, nem is kerestem. Közellátó megítélés volt, hogy/tulnyomóan zsidó intelligencia erre amugy sem vállalkozhatott volna (Szabó vérses tévedése). Az orosz arisztokráciától jobban idegenkedett az orosz paraszt; a mai magyar paraszt pedig a belsevikiektől - de igazi önfeláldozó, meggyőződött, hosszú lélekzetű világosan látó politikai munka amelyre a Galileisták erkölcsi fegyverzete őket kétségkívül képesítette volna - az ilyen akadályokon mindig győzedelmeskedik. A "T.T." és, később, a radikális párt, semmit sem csinálhatott az ifyanág nélkül. Én pedig soha politikus nem voltam; ahhoz tehetségem nem volt; még érdeklődésem se. Pedig a Galilei Kör nem kevesebbet jelenthetett volna az 1880-as évek orosz diákmozgalmánál - de persze nem vezetés és politikai tapasztalat nélkül. Szabó, sajnos, csak konventikulumokban hitt. A Galilei Kör forradalmi lehetőségeit így senki sem látta. Ez Október bukásának egyik rejtett oka. A felelősségemet ezért senkire át nem háríthatom.

Otven éves voltam, amikor Angliában a körülmények gazdaságtörténelmi tanulmányok felé vezettek. Kenyeremét kerestem meg vele mint tanító. Mert erre a hivatásra születtem. Nem is sejtettem akkor még, hogy egy másik hivatásom is lehetne és hogy arra készülök elő.

Vagy három esztendővel később, látározlag ismét a körülmények kényszere alatt, egy könyvet írtam, ismét kortörténelmi értelmezést kísérelve meg, lényegében az 1909-es alapon. De ezuttal gazdaságtörténelmi perspektívát is adtam eszmefuttatásomnak. Ez tíz év előtt volt, 1940-ben.

A meglepetés a legutóbbi négy esztendőben ~~marad~~ ért, 1946 novemberre és 1950 novemberre között. Ez a négy év egyetlen megszakítás nélküli munkanap lázában telt el. Az eredménye, akár befejezem új könyvemet, akár nem, a korai társadalmak gazdaságának, különösen a kereskedelem, pénz és piac jelenségeinek, olyan értelmezése, amely egy összehasonlító gazdaságtörténelem alapjait fekteti le. H. Spencer leíró szociológiájának (egy része) ilyen célra tört; Max Weber posthumus műve el is érte volna, ha nem túl benyomult típusokat használ. De alapjában úgy Spencer mint Weber idejében még rejtve voltak előttünk a piaccgazdaságnak azok a kerlátai, amelyek a huszas és harmincas éveket dominálták. Most azt is játszva lehet meglátni hogy Grote és Mommsen, vagy akár Eduard Meyer és Restovtzeff a piaci mintát használták történelmi normámmal.

Milyen szívesen mondanék el Neked egyet-mást e kutatások eredményeiből! Csak egy példát. Az u.n. "korai asszir" kereskedő kolónia üzleti módszerei (az u.n. kappadóciai leletek) arra mutatnak hogy a korai állam - Kr.e. 3.ik évezred - óriási gazdasági haladásának egyik titka a következőben rejlett: A törzsi társadalmon belül gazdasági tranzakció nincsen (élelmiszerral kereskedni bűn). Ok: a törzsi szolidaritás megóvása olyan egységbenő magatartással szemben, aminő a nyerészkedés... A babyloniai theokratikus királyok híres köbevéselt egyenértékű nyereség sztigmáját távolították el egyszerű de lényeges tranzakciókból, mert ami "egyenértékű" azt cserélni igazságos, és a cselekedet maga jogos. Az igazságos egyenérték tette jogossá a cserét, a bérlet, stb. Ezzel megnyitotta a gazdasági haladás szilipjeit épen azáltal hogy a nyerészkedést kiküszöbölte a viszonylatokból. Aquinói Szent Tamás és a justum precium doktrínája végsősoron ugyanezen elven alapult. *Justitia regnerum fundamentum.*

Régi szeretet így tör magának utat indokolatlanul hosszú levélben.
Oszim. Hátan fekvé írom, égyban, ezért rossz az írás.

Isten áldjon, és ha New Yorkba jönnél, ne felejtse el hogy
igen vágyom rá hogy viszontlássalak.

1950 október 27,-én

Kedves jó Oszin,

...Már abban a korban vagyok, amikor a múlt új életet és értelmet nyer az ember számára: Régi barátságok szele konyekez és a távolból világosabban látom az élet szépséges korvonalait.

Te meg én a nagy változás előtt nőtünk férfikorba. Az ilyenekből keves van már: ők testesítik meg a Nyugat mértékét, affele platinumegységei a történelmi értékvilágnak. Akik utánunk jöttek, már eltulustak vagy lekicsinyelték, tulfessítették vagy diszkontáltak a Tizenkilencedik század értékeit.

Nekem pláne különleges misszió esett osztályrészul: Középeurópai értelmi világomban igen korán orosz, és nem túl későn angolsszász elemek léptek be - Tolsztoj és Dosztojevskij egyrészt (de az orosz forradalom elemei ~~között~~ köpen!) és gyermekkorom óta, melyen elnyugatosodott apam révén angol nevelésem, amely végül is 1931-ben és 1933-ban Angliába vitt. Ebből a hármasságból származott megalapozásom szélessége, amelynek alighanem egyedül én köszönhetem annak minden fordulatot transzcendáló ataraxiáját. Toleranciára nem csak Goethe nevelt engem, hanem látszólag egymást kizáró hangsúllyal Dosztojevskij és John Stuart Mill is. A Marxizmus huszonekét éves korom óta nem érdekelt. Döntő vallásos befolyás alá harminckettes éves koromban kerültem...

A "Húszadik Század" 1909-es jubileumi mellékletében "Nézeteink válsága" címen (a marxista tojásból kibújva) téziseket tettem össze, amelyek, 30 év szemszögeiből nézve, a tevédek mellett, a szellemtörténelem főfejlődési irányát is körvonalazták. (Csak Ervinről tudom hogy észrevette mire figyelmeztetnek. Hogy Te mit gondoltál felőlük, nem tudom; de közölted őket. A többi világ számára mit sem jelentettek.) Na tudom, hogy a jóslat aktualitására vártam azóta. Ez az egyszerű, szemérem de teljes magyarázata életem derékán tanudított irrealizmusomnak, amely teoretikusan és praktikusan egyaránt meddőségre kárnozhatott. 1919-től 1935-ig semmit sem végeztem. Meddő irányokban feszítettem meg erőmet: egy egyoldalú idealizmus szárnyalásában, amelyek légüres térbe veszték.

Igy lett a Galilei Kör mérlege is negatív. Erkölcsi téren teremtő siker volt: — először talán 1848 óta a diákság tömegei az erkölcsi elkötelezettség elmenyével ismerkedtek meg és átültették ~~magukba~~ életükbe. De politikailag a mulasztásom helyrehozhatatlan volt. A Te felismerésidet, a földkérdés és a nemzetiségi kérdés sorsdöntő jelentőségét a Galilei Kör vihette volna át - legalább a kéndeményezés fókán - a valóságba. A Galilei Kör mulasztás avolt, hogy 1918-ban sem a parasztsággal, sem a nemzetiségekkel komoly hosszú harcokban egybeferrott nemzetek rendelkezésre nem állt.

A Te októberi missziód már ezért is ~~teljesíthetetlen~~ teljesíthető nem volt.

Kié a felelősség ezért? Az enyém. Én anti-politikai irányban vezettem a Kört. Sem a munkássággal, sem a parasztsággal, sem a nemzetiségekkel akcióbeli egyseget nem kíséreltem meg, nem is kerestem. Közellátó megítéles volt, hogy a tulajdonosan szűkebb intelligencia erre amúgy sem vállalkozhatott volna (Szabo veszes tevédeke). Az orosz arisztokráciától jobban idegenkedett az orosz paraszt; a mai magyar paraszt pedig a bolsevikiektől - de igazi onfeláldozó, maggyozódott, hosszú lelékzatu világosan látó politikai munka amelyre a galileisták erkölcsi fegyverzete okat kétség-

/személyi

U
kival képesítette volna - az ~~ilyen~~ ilyen akadályokon mindig győzedelmeskedik. A "T.T."
és később a radikális part semmit sem csinálhatott az ifjuság nélkül. En pedig soha
politikus nem voltam; ahhoz tehetséges nem volt; meg érdeklődésem se. Pedig a Galilei
Kor nem kevesebbet jelentett volna az 1880-as évek orosz cárközműmozgásánál - de persze
nem vezetés és politikai tapasztalat nélkül. Szabó, sajnos, csak konventikulumban
hitt. A Galilei Kor forradalmi lehetőségeit így senki sem látta. És Október bukása-
nak egyik rejtett oka. A felelősséget ezért senkire át nem haríthatom...

1910, nov. 7

Drága jó orsi!

Közzéadom világos,
szelkeni és esztelen erőtől
duzzadó meleg soraidat,
gyorsjenuumal igazlato-
mics nagyobb baj. Mindössze
öccszünk. Ennek próbálom
gyímsöt esit szüretelni.

Az új orosz izslám mal nagy
egzekedem, Epen olyan kevésbe
bizonyos fektelen kritikusaik.
Kálva fel volt fel- és
egész Bolsevikiek soraiól.
Ez" hittel a józanság meg-
maradt palántáit ápolgatom.
Titeket szerető ragaszkó-
dással ölellek. Karlitok
nagy érdeklődéssel várom kéke memo-
randumodat!

H. I.

Ami a Kozai anyja leletet
megjelölték illeti, számos újabb
megfigyelés a tudomány
legendáiról — némely kána'ri
szigeteki pillangó leírásaiól példánál,
amelyek 1859-ben tözött 099
ma ismert nevi angol szerző
(nem minden kortörténelmi kiadás
nélkül). Si licet parva - K

1. [1950]

Dear Paul and George

Notes on the Acad. Soc.
I still hope to meet you soon
in New York and may be I
try to be on hand a general
position which might help
to produce an economic
introduction to a compre-
hensive presentation of
markets in Africa

Accepting ^{your} the three fold
distinction of "marketless",
"peripheral market" and
"market system". Some simple
emphasis was might
follow on these lines:

(1) in Africa markets
are not what they are with
us - an expanding caravan
of business life. Nowhere
in Africa has this develop-
ment taken place (except
to some extent under
strong modern impact).

IV Economic (material) wealth
has been ~~center~~ focus the
seat of political power
in industries, crafts and
trade centers around it.
No material develop-
ment as a universal
fact occurred. Even where
plantations were frequent
as in Songhai or the
Sahara they were the
king's (as in Egypt)
hence the development
of trade was (almost)
monopolized by market -
development, but carrying
between sites (even
when, later passing into
private hands) this
characteristic remains.
I believe this is
broadly true of tribal
as well as state society
so it might serve as a
general start.

One of the weaknesses of the
attempting to phrase the
"African" market under
Western text book headings
is, I suppose, that while
for a more distant Western
future in Africa it
applies and is useful,
actual present Western
development in Africa
does not follow these
lines, they are ^{actual ones} much
nearer to an enclave =
type which essentially
rests outside Africa (at
home, in Belgium, England
or U.S.A.), and brings its
technicians and ^(higher) skilled
workers along, takes
the raw materials out
of the country and
does not rely on internal

x Consumption. The assumed market per capita development does simply not exist, and to bring all the argument on it looks like 100% proof of an (anachronistic) bias à la Bauer's. Nigeria West Africa (which leaves out W. Africa except Nigeria)

(3) I have not mentioned now: (a) the political center (b) trade, and (c) the foreigner induced commerce and industry. But the "excluder-out" of these three would make it so much easier to deal with your market material, I feel. A strong introduction on these lines would leave the rest inadequate of 100% of the rest